

15.9.65, יום ד'

היום נשלחתי לעכו - הוספת מעלות (שעל יד חרשיחה). בדיעבד ניהנתי מהכפילות.

חחילה עליהי למעלות - פה יש ישוב למעלה מ-300 יהודים, רובם הגדול עולי צפון אפריקה. בחרשיחה נשארו כאלף ערבים. בכנס נהרספו כמעט כל היהודים וכל הערבים. קבלת פנים נלהבת ונרגשת כמידה יוצאת מן הכלל. גאמו שלושה יהודים, דרוזי וערבי - בערבית ודכריהם הורגמו לעברית. הדרוזי יחד דכריו עלי, הוא קרובו של ג'אבר מועדי, ועומד בראש רשימת שלום (של רפי). נהכנסנו גם לשעה לבית יהודי מרוקני וסביב הבית נתאסף קהל רב. נתקיימה שיחה לבבית.

בשמונה ירדנו לעכו. נאסף קהל עצום. כפי שאמר השומר שהסתובב סביב הנאספים - היה הקהל הרבה יותר רב מכאספה של אשכול. לא נאמתי לפי ראשי הפרקים שסידרתי לעצמי, כי הייתי נרגש מהפגישה במעלות, ונגעתי רק בנקודות מעטות שהכינתי. קרוב לשחים עשרה הגעתי הביתה.

מסרתי להארץ השובה על שאלות בענין התפטרות איסר.

16.9.65, יום ה'

ערכתי הבוקר הסעיף על מדיניות חוץ ובסחון. על יסוד הצעתו של יזהר בקיצורים והוספות שלי. "אין להתנכר לסימני ההתכחשות משיגרת האיבה לישראל המתגלית בקרב חוגי האינטלגנציה ערבית. גדלה גם ההתנגדות לנסיונות השחלטות מצרים על ארצות ערב. מתגברת ההכרה בקרב חוגים מהקדמים בצורך בחיזוקים טוֹצִיאִלִיִּים, וגוברת הכמיהה למשטר דימוקרטי. כל אלה פותחים אפשרות של הידברות עם חוגים אינטלקטואליים רבים במקומות שונים, גם אם הדרכים להידברות עם שלטון אינה קרובה עדיין. מאידך אין

להתעלם מתעמולת השנאה שאינה מוסקת בשידורים ובעהונות הרשמיים של שכנינו ומסכנת
ההזדיונות ההולכת וגדלה בארצות ערב והעזרה הרבה שהן מקבלות בשטח זה סממנים
אדירות. והשליטים אינם מסתירים כלל כוונתם להסמיד את ישראל בהזדמנות הקרובה
והנחה ביותר.

כל אלה מחייבים שני דברים: 1) להגביר בלי הרף כוחו המרתיע של צה"ל, לגייס
לצבא קבע טובי הנוער החלוצי מהמסקים השיתופיים (קבוצים ומושבאים), ומהנוער מכל
העדות, ולשכלל את ציודו של צה"ל מחוץ מיצוי כל האפשרויות הטכנולוגיות והמדעיות.
2) לא להזניח כל אפשרות של הידברות עם בחירי עמי ערב ונציגיהם למען הגברת מבטח
השלום ושיתוף הפעולה בכל השטחים בין ישראל.

זה מחייב גם להרחיב ולחזק מעמדתנו הבינלאומית על ידי טיפוח יחסי ידידות ועזרה
הדדית עם כל העמים והמדינות בחמש היבשות, וגם על ידי העלאת הרמה התרבותית של עמנו
והקפדה על הטוהר המוסרי של מוסדות המדינה שיעלו כבוד ישראל בעולם.

16.9.65, יום ה'

ענתי על כל המכתבים הבוקר.

בעשר בא אצלי Robert Concioline, אירי יליד אמריקא, כתב של עהוני

הנפט. היה בארץ 4-5 פעמים. בפעם הראשונה ב-1945. בא לשאול על "הריב", אמרתי לו

שעם עהונאי חו"ל איני אוהב לדבר על "עסק" זה, אבל נהתי לו לקרוא מה שנחפרס

בספרי החדש B.G. looks Books (עמודים 206-215). שאל על

תוצאות הבחירות. לפי הנראה הנוער את רפי. שוחחנו על דמות שלום במזרח ובעולם.

וייסנאס, סין ורוסיה, שלום או חורבן העולם, אמרתי שכיהודי אני אופטימי. הוא איתל

לי - נדמה לי ג'כנות - לשוב בקרוב להיות רוח"מ. אמרתי לו: לא לזאת החפלהתי.